

Forbedring av det norske økonomiske systemet.

Det er vel egentlig ingen som vil sette ned prisene for da tjener man ikke til lønnen!

Smak på den en stund.

Ting henger sammen! Og, jeg tenker fritt!

Når kostnadene øker og man skal tjene det samme så må prisene opp eller man kan selge mer. Det er konkurranse i markedene, det må man ta hensyn til. Når prisene går opp så må lønnen opp!

Kostnadene er det ikke lett å gjøre noe med, lønn er en viktig del av kostnadene. Alt som skal til for å drive en virksomhet inneholder lønn og avkastning som kostnads elementer direkte eller indirekte. Alt i rekken henger sammen og gjør man noe med kostnadene får det ringvirkninger.

Hvilke kostnader kan man gjøre noe med? De som ikke har et element av lønn / avkastning i seg! Men det har jo alle!!!!

Det som er kostnader for en er inntekter for en annen!

Er det visse kostnader som peker seg spesielt ut? Kostnader som hvis man får gjort noe med dem så har det positiv effekt for mange.

Renter!!!!

Styringsrenten bestemmer renten bankene betaler for det de låner ut. Går den opp må rentene på utlån av disse pengene økes for at banken skal få en avkastning.. Greit. Eller?

Hva med allerede etablerte lån basert på gammel styringsrente? Den renten er avtalt og må vel gjelde fortsatt? Slik er det ikke, men det kunne vært slik.

Nye utlån må vel inngås basert på ny rentesats pluss påslag til

banken når den låner pengene ut videre. Bankene går med store overskudd takket være at de kan øke rentene på etablerte avtaler. Hva om man kunne binde dem på eksisterende avtaler og kun øke den på nye avtaler?.

Tenk på den positive effekt dette vil ha på samfunnsøkonomien, for absolutt alle i hele samfunnet. Bankene fortsetter å tjene penger! Det er bare en ide, reguler bankvirksomhetene. Styringsrente reguleringen har likvel ønskede effekt! Eller?

Energi!!!!

Ingen virksomheter fungerer uten energi! Det er en kostnad som alle har! Dersom man kan gjøre noe med prisene på energi så vil det gjøre alle godt!

Norge har en unik posisjon med oljen og vannkraften. Dette er fellesskapets ressurser og utbyggingen har skjedd i tråd med det. Vi har fått oljefondet og vannkraften har vært grunnlaget for etablering av industri og annen virksomhet. Fellesskapet har eierskap og har stått for utbygging. Men utbyggingen har ikke gitt billig kraft til fellesskapet. Tvert imot. Utbyggingen av vannkraft har gitt gode inntekter til staten og kommunale eiere men høye priser til forbruker. Avkastningen av oljefondet benyttes til å reparere «skader» i samfunnet, men ikke til å gi verdens billigste drivstoff. Da det er fellesskapets ressurser så hadde det vært fullt mulig!

Når man tenker på den positive effekten lavest mulige energi priser kunne hatt for fellesskapet og all virksomhet der så er det egentlig uforståelig at politikken har ført til det motsatte.

Det er her pekt på to områder som klart vil ha stor effekt på økonomien i Norge og på Norges muligheter til å stå imot konkurransen fra omverdenen.

Hvorfor bruker man ikke mulighetene?

Skattesystemet.

Dette er faktisk et tredje området som hvis man ikke er forsiktig så

havner man ut med å bygge ned økonomien i samfunnet istedet for det motsatte.

Skatt på inntekt er rimelig. Alle skal bidra etter evne. Prosentuell beregnet skatt sikrer en omfordeling. Den som tjener mest betaler mest. Dette burde være nok men vi vet jo alle at det ligger ytterligere omfordelings mekanismer i systemet. Bl.a. for å lette skattetrykket for de som tjener under minimum!

Uansett, skatt er en omkostning og hva kan man gjøre for å minimere skattetrykket og slik omkostningene i samfunnet, men samtidig sikre inntekter til fellesskapet, sikre leveransen av god infrastruktur og gode tjenester?

Ekstraordinære skatter og avgifter er det etterhvert blitt mange av og det er all grunn til å granske motivene for innføringen og om de gir et resultat som forventet. Eks. redde klima avgifter, skatter og subsidier. Skatt på eiendom og formue er kontraproduktivt. Når eiendom, formue omsettes så beskattes det, slik alt salg beskattes. Eierne av en virksomhet får sin avkastning og betaler inntektskatt for det. Det burde være nok! Spesielt hvis man vil at samfunnet skal gå best mulig rundt på minimaliserte kostnader.

Feil bruk av ekstraordinære skatter, avgifter, subsidier og oljepenger kan føre til en nedbygging av samfunnet istedet for det motsatte.

Et bisarrt eksempel er bruken av dette i klimapolitikken, der det beviselig ikke kan ha effekt på klima! «Så mange forskere kan da ikke ta feil!» Den forskningen som legges frem er belemret med mange feil! Det kan man ikke lengre lukke øynene for.

Norges og nordmenns økonomi sliter og det skyldes ikke krigen i Ukraina og konfliktene i Midtøsten, det skyldes feil forvaltning. Manglende kreativitet og oversikt! Man løser delproblemer og unnlater å se helheten. Man bruker midler som løser delproblemet men skaper nye og ødelegger helheten!

Internasjonalt.

Norge er ikke alene i verden! Norske politikere har med ulikt hell

forsøkt å spille en rolle internasjonalt. Spørsmålet er klart hvilken rolle skal Norge spille, hva er realistisk, og hvilket engasjement skal Norge ha internasjonalt? Former for samhandling er mange og forskjellige, ikke minst mht. innvirkning på norsk økonomi. Det er for mye som ikke går vår vei og det er derfor et grunnlag for en gjennomgang og avklaring mht. hvilken politikk som skal føres. Ikke minst må det vurderes hvilken effekt et eventuelt engasjementet vil ha på norsk økonomis utvikling. Det er klart et spørsmål om hvordan skal og kan vi sikre norsk økonomi slik at vi kan bidra til å hjelpe en verden i nød!

Å være medlem i FN er en ting, men i hvilken grad skal og kan vårt og våre politikeres engasjement være i sammenhengen er høyst diskutabelt. Hva har vi å lære fra det engasjement som norske politikere har hatt og har hittil? Hva har man brukt av norske midler og hva har man oppnådd?

Norge er en del av verdenssamfunnet og skal selvsagt delta på linje med alle andre land. Økonomien setter klart grenser for hva man kan gjøre. Norsk økonomi bestemmer grensen!

Så kommer vi ikke utenom spørsmålet om medlemskap i EU. Er Norge en naturlig del av EU? Norge og for såvidt også Sverige og Danmark er vel for randstater å betrakte til Europa. Nå har Sverige og Danmark valgt å være medlem i det som i utgangspunktet var en økonomisk union men som nå er i ferd med å bli noe mer, noe annet. Jeg er ikke sikker på om man vet til hva! Det er uheldige sider ved EØS avtalen, bl.a. mht energipolitikken. Kan Norge bestå og kan vår økonomi vokse dersom vi står utenfor EU? Hvis vi går ut av EØS avtalen og forholder oss til landene i EU gjennom ordinære handels avtaler vil vi da forverre vår økonomiske utvikling? EØS innebærer at vi bidrar til EUs økonomi og spørsmålet er om det går ut over vår egen økonomi. Storbritania gikk ut av EU og det er ingen signaler om ar det går dårligere økonomisk.

EØS har en negativ effekt på norsk økonomi og det er all grunn til å tenke det hele igjennom. Avtalen kom istand som en hastesak og

med et EU som ikke er det samme i dag.

Det norske økonomiske systemet har sine problemer i dag. Dette er tanker om hva som kan og må gjøres som løsning politisk!
Tenk fritt og kreativt!